

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑΙ ΕΣΤΙΑΣΕΙΣ

[³Ex τῆς ἀνεκδότου «Γαστρονομίας»]

τριών συνοικιῶν τῆς πόλεως εἰλαχοῦντο ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ στεροῦνται καὶ οἱ λοιποί, ἐν ταῖς δόσοις καὶ ταῖς πλατείαις ὑπῆρχον τράπεζαι, ἔνθα ἔτρωγον καὶ ἔπινον.

Ο Banamente Aliprando περιγράφει λεπτομερῶς τὸ αὐλικὸν συμπόσιον τῶν αὐθεντῶν τῆς Gonzague διὰ τὸν τριπλοῦν γάμον των. Πολλοὶ ἄρχοντες συνῆλθον πανταχόθεν, φέρων ἔκαστος δῶρα, φορέματα ἐκ βελούδου ἢ ἐριούχου, φαιὰ ἢ ὑσγινοσβαφῆ, μὲ μηλωτάς ἀμνῶν, ἀλόπεκος ἢ κονίκλου καὶ ἀργυρᾶ κομδία. 338 τοιαῦτα φορέματα ἐδωρήθησαν εἰς γελωτοποιοὺς καὶ ἄρχοντας. Οἱ μὲν ἔδιδον ἀργυρᾶ κύπελλα, οἱ δὲ κοχλιάρια, καὶ ἄλλοι ἀγγεῖα, ὡν τὸ βάρος τινῶν ἀνῆλθεν εἰς 250 μάρκα. Ἀρχων τις προσέφερε ἀδακάς καὶ κύλικας ἐκ ἔύλου ἐπαρκεῖς δι' ὅλην τὴν δμῆγυριν. Ἡ συντεχνία τῶν ἐμπόρων ἐδώρησεν 150 χιλ. δουκάτα· πολλοὶ ἔφερον κρέατα καὶ πτηνὰ καὶ τινες λαμπροὺς πολεμικοὺς ἵππους.

Οἱ Gonzague ἔξ ἄλλου ἔκαμπαν διάφορα δῶρα, μεταξὺ ἀλλων 28 ἵππους ἀξίας 2,200 δουκάτων αἱ διὰ τὸ χόρτον, τὴν βρώμην καὶ τὰ τρόφιμα δαπάναι ἀνῆλθον εἰς 52,000 λιτρας. 25 ἵπποται ἐκ τῶν εὐγενεστέρων ἐνεδύθησαν καὶ ἡ ἕορτὴ τῶν διαφόρων διπλασιῶν, χορῶν καὶ συναυλῶν διήρκεσεν δικτὺ ἡμέρας. Ὑπῆρχον περὶ τοὺς τετρακοσίους μουσικοὺς καὶ γελωτοποιούς, οἱ δοποὶοι ἀπῆλθον μὲ δῶρα εἰς χρήματα καὶ ἐνδύματα. Ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ μετὰ 20 ἔτη ἔλαθον χώραν ἔορται διὰ τὸν γάμον τῆς θυγατρός τοῦ G. Visconti μὲ τὸν Lionel, ὃν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ἔκατὸν συνδαιτυμόνες παρεκάθησαν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν· οἱ ἄλλοι ἔτρωγον εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα, καὶ τοσοῦτον ἡτο τὸ πλῆθος τῶν ὀργάνων, ὥστε οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ μουσικὴν ἤκουετο. Αἱ τράπεζαι (services) ἐκομίζοντο ἐφ' ἓππων συνοδευόμεναι μὲ δῶρα· αἱ πρῶται τράπεζαι συνέκειτο ἐκ δελφάκων χρυσωμένων, μὲ δύο λειπαρδάλεις πλωσίων γύντρεπισμένας καὶ 12 ζευγῶν θηρευτικῶν· ἡ δευτέρα τράπεζα ἐκ λαγωῶν καὶ ισόκων (brochets) χρυσωμένων, ἀκολουθουμένων ὑπὸ ἔξ ζευγῶν λαγωνικῶν ἐστολισμένων ἐκ μετάξης καὶ ἀργύρου καὶ 6 πτηνονῶν· ἡ τρίτη τράπεζα ἐκ μόσχου καὶ πυρῶν truites, μὲ δῶρον 6 πεδίλων κεκοσμημένων μὲ βελοῦδον μὲ πόρπας χρυσωμένας καὶ μεταξωτάς μαύρας ταινίας. Ἡ τετάρτη τράπεζα συνέκειτο ἐκ περδικῶν, δρυνθῶν καὶ ιχθύων (umbra) χρυσωμένων, μὲ 12 λέρακας μὲ ἀργυρούς κωδωνίσκους, μὲ 24 κυνάκις ιχνηλάτας. Ἡ πέμπτη τράπεζα εἶχε νήσσας, κυπρίνους, μὲ 12 κίρκους μὲ λοφία κεντημένα μὲ μαργαρίτας. Ἡ ἕκτη περιεῖχε βόεια κρέατα, κάπονας καρυκευμένους μὲ σκόροδα, καὶ αἰλούρους καὶ δώδεκα ἵπποσκευάς δι' διπλασιάς. Κατὰ τὴν ἔδιδόμην τράπεζαν παρέθεσαν κάπονας μὲ λειμώνια καὶ τύλωνας μὲ δώδεκα λόγχας καὶ ισάριθμα χρυσωμένα ἐφίππια. Εἰς τὴν δγδόην ἔφερον ἐγχέλεις, περικεκομένον βόειον κρέας ζυμωμένον μὲ τυρὸν καὶ σάκχαριν, μὲ 12 πολεμικὰς ἀποσκευάς πλήρεις καὶ πλουσιωτάτας κατὰ πάντα. Εἰς τὴν ἐνάτην ἐπαρουσίασαν κρέατα πτηνῶν, καὶ ιχθὺς ἐν πηκτῇ, μὲ 12 χρυσούφη καὶ ισάριθμα μεταξούφη ὑφάσματα

χρωματιστά. Εἰς τὴν δεκάτην προσέφερον κογχύλιας μὲ εὐχυμοτά-
τας πηγητὰς καὶ χονδρούς γαλεούς μὲ δῶρον δύο βαρέλια οἴνου,
ἕξ λεκάνας καὶ ἵγδια ἀργυρᾶ χρυσωμένα. Ἡ ἐνδεκάτη συνέκειτο
ἕξ ἑριφίων, χηναρίων καὶ ἀγώνων, μὲ δῶρον ἕξ κέλητας ἐπεστρω-
μένους μὲ φάλαρα, ισαριθμους λόγχας, πέλτας καὶ περικεφαλαῖς
ἐκ χάλυβος, ὃν ἡ μία στολισμένη μὲ μαργαρίτας. Ἡ δωδεκάτη
εἶχε λαγωούς καὶ δορκάδας εἰς βάζιμα καὶ ὁψάριον σακχαρωμένον,
μὲ διπλεμιστηρίους ἵππους, διλόγχας καὶ ἕξ περικεφαλαῖς. Ἡ
δεκάτη τρίτη συνέκειτο ἐκ βοείων κρεάτων καὶ ἐλάφου καρυκευμέ-
νης μὲ σάκχαριν καὶ λειμώνιον, τύλωνας καὶ ἄλλα ὁψάρια, μὲ ἕξ
ἵππους ποιμῆτης πολυτελῶς διεσκευασμένους. Ἡ δεκάτη τετάρτη
ἀπὸ τύλωνας καὶ πτηνῶν, μὲ δύο ἵππους δι' ὅπλασκιαν. Ἡ δεκάτη
πέμπτη συνέκειτο ἐκ λαχάνων, διπρίων καὶ τεταρχευμένων γλωσ-
σῶν, μὲ μίαν κορδέλλαν μὲ κολόβιον κατειργασμένον εἰς διαχωρί-
σματα καὶ μὲ μηλωτὴν λευκοϊκτίδος. Ἡ δεκάτη ἔκτη συνέκειτο ἀπὸ
κονίκλους, ταούς, καὶ ἐγχέλεις καρυκευμένους μὲ κίτρα, μὲ μεγά-
λην ἀργυρᾶν λεκάνην, κόσμημα ἕξ ἀνθρακος (rubis) καὶ ἀδαιμάντων,
ἔνδις μαργαρίτου μεγάλης ἀξίας καὶ τέσσαρας ζώνας ἀργυρᾶς χρυ-
σωμένας. Ἡ δεκάτη ἑβδόμη μὲ χλόην καὶ τυρούς, μὲ δῶρον 12
βιοῦν. Αἱ ὁπῶραι ἔφθασαν εἰς τὸ ἐπιδόρπιον ἀκολουθως ἔφθασαν οἱ
οἰνοι (ἔπινον, ὃς βλέπει τις, ἀρχαιοτρόπως) καὶ 150 ἵπποι διὰ τοὺς
βαρώνους καὶ ἵππότας μὲ διάφορα ἐνδύματα καὶ κοσμήματα. Οἱ
γελωτοποιοὶ ἔλαβον εἰς τὸ μέρος των 150 ἐνδύματα, μετὰ πολλὰ
ὅσ παιγνια καὶ ὅπλασκιας ἔκαστος ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

δὲ παίγνια καὶ δηλασκίας ἔκαστος ἀπῆλθεν εἰς τὰ ιων. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς μεμονωμένης ὑπάρχεως, καθ' οὓς αἱ λαμπραὶ διασκεδάσεις ἡσαν σπάνιαι, ἐπειδὴ κοντὸς ἀφεῖδῶς αἱ παραστάσεις, καθ' ἃς ἡδύνατο τις νὰ ἐπιτείξῃ τὸν πλοῦτόν του καὶ νὰ ἀποκτήσῃ φήμην. Ἐσκέπτοντο πρὸ ἐνὸς ἔτους καὶ ἐδαπάνων ἐν μιᾷ ἥμέρᾳ, διτοι δαπανᾷ τις ἐν ταῖς σημειριναῖς ἐκλεκταῖς κοινωνίαις καθ' ἔκαστην εἰς συνήθεις ἀπολαύσεις. Σήμερον πᾶς πλούσιος ἔχει εἰς τὴν τράπεζάν του δέκα φαγητά, πηγαίνει τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ θέατρον, συχνάζει εἰς χορούς, ἐνῷ διότε πυργοδεσπότης, τῶν μεμονωμένων ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἐδαπάνα μόνον ἀπαξ διὰ παντὸς ποσά διπέρογκα. ὑπῆρχε παρ' αὐτῷ περισσοτέρα ἐπιφάνεια τῆς πραγματικότητος, περισσοτέρα πομπὴ παρὰ εὑδωία.

είναι τὸ πρώτον δεῖγμα πάσης φιλοξενίας. Τὰ μεσαιωνικὰ συμπόσια ἡσαν πανηγύρεις δημοτελεῖς ἀμα καὶ ἀριστοκρατικαὶ.

Ἐν Μιλάνῳ προσεφέρθη λαμπρὸν συμπόσιον ὅπὸ τοῦ Galéas Visconti ἐν τῇ αὐλῇ Arengo. Ἐπαρουσίασαν κατ' ἀρχὰς εἰς ἔκαστον συνδαιτυμόνα διῆλισμένον ὅδωρ μεμυρωμένον πολυτελῶς διὰ νὰ νίψῃ τὰς χεῖράς του. Αἱ τράπεζαι ἐκομίσθησαν ἀκολούθως μὲ σαλπίσματα καὶ ἄλλους ἥγους ὄργανων. Ἡ πρώτη συνέκειτο ἐκ πεμπάτων καὶ γλυκῶν κεχρυσωμένων μὲ τὰ οἰκόσημα τοῦ γαληνοτάτου αὐτοκράτορος καὶ τοῦ νέου δουκός, καὶ λευκός οἶνος εἰς χρυσᾶ κύπελα. Ἀκολούθως ἔφερον ὅρνιθια μὲ ιοιεῖδες βάμμα, ἔκαστον ἐντὸς χωριστῆς παροφίζος μὲ ἄρτον χρυσωμένον· ὅστερον δύο χοίρους μεγάλους χρυσωμένους καὶ δύο μόσχους ἐπίσης χρυσωμένους· ἐπειτα ἐντὸς δύο μεγάλων δίσκων τέσσαρα στήθη μόσχων, 4 ἄλλάντας μὲ λευκὸν βάμμα καὶ ἐλλ. οἶνον. Ἐπὶ δύο δμοίων δίσκων, δικτὼ τεμάχια φητοῦ μόσχου, τέσσαρα ἐριφια, τέσσαρας λαγωούς, δώδεκα μεγάλας περιστεράς καὶ τέσσαρα πτηνά. Μετὰ ταῦτα δικτὼ ταοὺς Φημένους καὶ ἐνδυμένους μὲ τὰ πτερά των, τέσσαρας νέας ἄρκτους χρυσωμένας, μὲ βάμμα γλυκόξεινον καὶ οἶνους λίαν ἐκλεκτούς. Είτα δικτὼ φασιανούς ἐνδευμένους μὲ τὸ πτίλωμά των. Ἐπειτα ἐντὸς ἀργυρῶν κογχυλῶν ἔλαφον χρυσωμένην, δμοίως δὲ καὶ μίαν δορκάδα, καὶ δύο δορκάδια εἰς πηκτήν. Ἀκολούθως, ἐπὶ μεγάλων ἀργυρῶν πινάκων, μέγαν ἀριθμὸν ὁρτύγων καὶ περδίκων.

Οἱ πυργοδεσπόται ξενίζουσι πάντοτε τοὺς προσκυνητὰς καὶ ἐπαιτας, εἰς τὰς ἐπισήμους δ' ἔορτὰς δλόκληρος δ λαὸς προσκαλεῖται. Κόμης τις τοῦ Warwick ξενίζει μέχρι 30,000 συνδαιτυμόνων· δταν δ πυργοδεσπότης, δ υἱός, η ἡ κόρη αὐτοῦ νυμφεύονται, ἔορτάζουν ἐπὶ ἔδυομάδας. Ὁ Σιγισμόνδος ἔορτάζει ἐπὶ ἕτοις δλόκληρον τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ του. Ἡ φιλοξενία, ἦν οἱ ἡγεμόνες μεταχειρίζονται μεταξύ των, ἐκτυλίσσεται μὲ τὴν αὐτὴν ἀσωτείαν καὶ τὰς ἀνηκούστας πομπάς. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ιγ' αἰῶνος εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἰωάννην μεταβαίνοντα εἰς Γαλλίαν, δ Φιλιππος Αὔγουστος τῷ προπαρασκευάζει τιμητικὴν θέσιν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἄγ. Διονυσίου, ἔνθα διδηγεῖται μὲ μοναδικὴν τελετὴν, τὸν φιλοξενεῖ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῶν Παρισίων, τῷ προσφέρει παντὸς εἴδους οἶνους, πᾶν δ, τι τότε ἥδυνατο νὰ προσφερθῇ εἰς τράπεζαν ἀφθόνως, λεπτῶς ἐπιθαψιλεύων τὰ πλουσιώτερα δῶρα. Ὁποία δὲ ἀφθονία συνοδεύει πρὸ πάντων τὰ συμπόσια τῶν γάμων! Εἰς Saint - Quentiis ἔδένησε νὰ περιορισθῶσιν αἱ μαγειρικαὶ αὐται σπατάλαι τῶν βουργουνδίων γάμων εἰς τριάκοντα, ὡς ἐν Μασσαλίᾳ τῶν προσκεκλημένων, ἀποκλεισθέντος εἰς πάντα μὴ κεκλημένον νὰ λαμβάνῃ μέρος, καὶ νὰ κανονίσουν εἰς 12 σολδία τὸν μισθὸν τῶν βαρβιστῶν. Τὸν ιδ' αἰῶνα ἥδη τὰ ἐκτακτα συμπόσια ταῦτα συνθέουν τοὺς γάμους τῶν βασιλέων, π.χ. τοὺς γάμους τῆς Ἐλεονώρας καὶ Λουδοβίκου τοῦ Παιδίου, καθ' οὓς δ κόσμος ἔτρεξε πανταχόθεν, δ δὲ δημόσιος θησαυρὸς σχεδὸν ἐκενώθη. Εἰς τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς τοῦ Ραϋμόνδου Κινκίας, κόμητος τῆς Προβηγγίας μὲ τὸν

ΕΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΑΡΜΟΝΙΑ

("Εργον Α. Seifert)

Πριγάρδον τοῦ Cornouailles, ἀδελφὸν τοῦ Ἐρρίκου Γ' τῆς Ἀγγλίας (1243) παρετέθησαν πλέον τῶν 30,000 πινακίων. Εἰς τοὺς τοῦ Ροδέρτου, υἱοῦ τοῦ ἀγ. Λουδοβίκου, ἀπαντῷ τις δμοίας σπατάλας, μὲ μοναδικά τινα ἐπεισόδια· π.χ. γελωτοποιεῖς ἐπὶ βοῶν κεκαλυμμένων μὲ ὑφασμα πορφυροῦν κηρύσσοντας διὰ σαλπίγγων τὴν ἀφίξιν ἔκάστου φαγητοῦ εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν, διότι οἱ θαυματοποιοὶ καὶ οἱ ταχυδακτυλουργοὶ ἐγένοντο δεκτοὶ κατὰ τὰς τοιαύτας ἔορτάς πρὸς ἐπίδειξιν τῆς τέχνης των. Ὑπερβολικώτερά τις ἀπήντα ἀκόμη εἰς τοὺς ἐκ Συρίας Γάλλους, οἱ δποῖοι ἐπεδείκνυν πολυτέλειαν ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν ἰδέαν. "Οταν ἡ Μελισάνδη, ἀδελφὴ τοῦ κόμητος τῆς Τριπόλεως ἡρραβωνίσθη τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κ/πόλεως, τῇ προπαρεσκεύασαν διὰ μεγάλων δαπανῶν τὰ ἀκριβώτερα κοσμήματα, ὡς ἀλύσσεις, ἐνώτια, βραχιόνια, περικνημιδοδέτας, δακτυλίδια, περιδέραια καὶ διαδήματα ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ. Κατεσκεύασαν διὰ τὸ μαγειρεῖον, διὰ τὰ φαγητά, τὰ ποτά, τὰς αἰθουσας τοῦ λουτροῦ, ἀγγεῖα ἀργυρᾶ βάρους μεγίστου καὶ μεγέθους ἀνηκούστου. Τὰ ἐφίππια, οἱ χαλινοὶ καὶ παντός εἴδους ἀγγεῖα, ἐξετελέσθησαν μὲ ἑργασίαν καὶ ἐπιμέλειαν ἔκτακτον, καὶ Ἐλληνες, ἐπιφορτισμένοι τὴν διαπραγμάτευσιν, ἐπληροφοροῦντο λεπτομερῶς, περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν μνηστήν, μὴ ἀμελοῦντες οὐδεμιᾶς λεπτομερείας σχετικῆς πρὸς τὸ πρόσωπον ἢ τὴν συμπεριφοράν της.

"Ο Μέγας Κάρολος ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν τὴν μεσημβρίαν καὶ ὑπηρετεῖτο ὑπὸ τῶν δουκῶν καὶ τῶν ἀλλων ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ὑπ' αὐτοῦ ὑποτεταγμένων ἔθνῶν, οἱ δποῖοι καὶ τὸν διεδέχοντο· ἀκολούθως ἐκάθηντο οἱ κόμητες κλπ. Οἱ τελευταῖοι μόλις ἐδείπνουν τὸ μεσονύκτιον. Εἰς τὰ βασιλικὰ συμπόσια τῆς ἐποχῆς ταύτης παρατηρεῖται μεγάλη πομπὴ καὶ ἔθιμοταξία. 'Ἐκάστη τράπεζα ἡγγέλλετο δι' ὁργάνων. 'Ἡ ὑπέρ τοῦ αὐτοκράτορος πρόποσις ἐλάμβανε χώραν εἰς τὰς παρενθέσεις entremets διὰ τριῶν διαφόρων ἐπαναλήψεων, δι' εἰκοσι κηρύκων, ἔκαστος τῶν δποίων ἐκράτει πολυτελές χρυσοῦν κύπελλον. Δὲν ἔλειπον δὲ χορευταί, ταχυδακτυλουργοί, παντομῆμαι καὶ τὰ τοιαῦτα.

"Ο ἀγιος Λουδοβίκος ἐκάθητο ἐν δλῃ τῇ βασιλικῇ πομπῇ κατὰ τοὺς γάμους τῆς Μαρίας τοῦ Βριγαντίας, ἐνῷ δ Λουδοβίκος τῆς Ναβάρρας ἔτρωγεν εἰς μίαν ἀλλην' οἱ βασιλεῖς ἔφερον χρυσοῦμφαντα φορέματα. "Οπισθεν αὐτοῦ οἱ βαρῶνοι κλπ. 'Ἡ βασιλισσα Λευκὴ ἔτρωγεν εἰς ἀλλην τράπεζαν ὑπηρετουμένη ὑπὸ τοῦ κόμητος τῆς Βολωνίας, τοῦ μετέπειτα βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας.

Τὸ φεουδαλικὸν γεῦμα παρέχει τὸ μοναδικὸν ἐκεῖνο μίγμα λεπτοτήτων καὶ βαρβαροτήτων, δπερ ἀπετέλει τὴν κοινωνίαν τοῦ μεσαιώνος. Τὸ δεῖπνον souper είναι τὸ κύριον γεῦμα, ἐλάμβανε δὲ χώραν περὶ τὴν 4-5 μ. μ., τὸ δὲ γεῦμα τὴν 10 π. μ. Εἰς τὰς κυρίας, τοὺς ἴπποτας καὶ τοὺς κληρικούς προσεφέρετο καὶ λουτρόν· καὶ δ βουργάνισιος bourgeois είχε τὸν λουτῆρά του. Τὰ ἄνθη ἐπρίπτοντο ἀφειδῶς· τὰ ρόδα καλύπτουσι τὸ πάτωμα, τὸ τραπέζομάνδυλον, τὰ κύπελα, τὰ ποτήρια· στέφανοι δὲ στεφανοῦσι τοὺς συνδαι-

τυμόνας. Διά τινος ἀνανεωθέντος ῥωμαϊκοῦ μηχανήματος, ἔθλεπέ τις ἐνίστε τῆς ἡμιανοιγομένης τὴν ὁροφήν καὶ κατερχομένους πίνακας καὶ τραπέζας συνεσκευασμένας, μετὰ δὲ τὴν κατάβασιν ταύτην ἡ στέγη ἐκλείετο καὶ πάλιν. Μέγα μέρος μαγειρικῶν συνταγῶν, μ' ὅλας τὰς ἐπελθούσας περιπλοκάς καὶ νοθείας, προήρχετο ἀπὸ τὴν ἀρχαικήν ταύτην τέχνην ἀναπτυχθεῖσαν πρῶτον εἰς τὰς αὐλὰς καὶ παρὰ τοῖς σατράπαις τῆς Ἀσίας, τροποποιηθεῖσαν ἀκολούθως ὑπὸ τῶν Ἐλλήνων, αὐξηθεῖσαν δὲ καὶ ἐκλεπτυνθεῖσαν ὑπὸ τῶν γαστριμάργων Ῥωμαίων ἦτοι ἀπὸ τοῦ Λουκούλλου μέχρι τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

Τὰ φαγητὰ ἡγγέλλοντο διὰ σάλπιγγος. Οἱ ὑπερήφανοι βαρῶνοι εἰσῆγον τοὺς ἀνθρώπους των πανόπλους, τὰ δὲ φαγητὰ ἐπὶ ἵππων σαγισμένων ἐν μέσῳ τῶν πολυαριθμῶν θαλαμηπόλων των πυρσοφόρων καὶ ἐν στολῇ. Ὁ μεσαίων δὲν ἀπομιμεῖται μόνον ἀλλὰ καὶ νεωτερίζει. Οἱ τάπητες παραληφθέντες ἐξ Ἀνατολῆς ὑπὸ τῶν σταυροφόρων κατακλύζουσι τὰ εὑρωπαϊκὰ μέγαρα· οἱ πλούσιοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἐκεῖνοι τάπητες δὲν χρησιμεύουσι μόνον εἰς παραπετάσματα ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπίστρωσιν τῶν πατωμάτων καὶ μάλιστα τῶν ἐστιατορίων, ἐφ' ὧν καὶ ἐκάθηντο κατὰ τὰ συμπόσια ἐπὶ τὸ ἀνατολικότερον. Τότε ἀναπτύσσεται καὶ ἡ πολυτελής ἐπίστρωσις τῶν καθησμάτων, ἕδρῶν καὶ ἀγακλίντρων τῶν ἐστιατορίων στολιζομένων τῶν ἔυλίνων ἀστορέστων μερῶν διὰ γλυπτῶν ἀναγλύφων.

Πόσον θὰ ἔξεπλήγητον οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οὐχ ἦτον καὶ ἡμεῖς, ἐάν ἡδύναντο νὰ ἐπανέλθωσι καὶ ἰδωσι τὰς ἱπποτικὰς ἐκείνας συνηθείας μεταδοθεῖσας μέχρις ἡμῶν, ἦτοι νὰ παρακαθηγηταὶ ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ κατὰ ζεύγη ἀνδρες καὶ γυναικες, ἔχοντες ἐν τῷ αὐτῇ τραπέζῃ κατὰ ζεύγη ἀνδρες καὶ γυναικες, ἔχοντες δὲ ἐκαστον φαγητὸν ἐν κοινὸν πινάκιον, ἐξ οὗ καὶ ἐτρωγον ἀμφότεροι, διθεν καὶ τό: manger à la même gabelle, καὶ ἐν ποτήριον, χωρὶς πηρούνια καὶ χειρόμακτρα, ἀλλ' ἐκαστος νὰ σύρῃ τὸ ἄκρον τοῦ τραπεζομανδύλου, δι' οὗ καὶ ἐσπόγγιζε τὰς χειρας καὶ τὸ στόμα τούναντίον δὲ σήμερον ἐκαστος ἔχει ἴδιον πινάκιον καὶ κύπελλον δι' ἐκαστον φαγητὸν καὶ ποτόν, καὶ σχεδὸν ἴδιον μαχαίριον, κοχλιάριον καὶ πηρούνιον δι' ἐν ἐκαστον ἔδεσμα, οὐχ ἦτον καὶ ἀρκετὰ χειρόμακτρα κλπ.

[Αθῆναι, Ἀπρίλιος 1912]

A. N. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

Ἐπιτύμβιον

Εἰς κυρίαν φλύαρον

ΜΕΝΗΝΤΑ χρόνια ἡ γλῶσσα της ἐπήγαινε ὁδάρι,
μὰ τώρα ἐδῶ σταμάτησε καὶ τοιμουδίᾳ δὲν βγάνει.

ΣΑΤΑΝΑΣ